

Veszkény, 1892. február 6. – Veszkény, 1979. január 21.

Középparaszti családból származott. Szülei 18 kat. hold földön gazdálkodtak. Hat elemiit végzett. 1913-ban bevonult katonának. Részt vett az első világháborúban, 1918-ban szerelt le. 1926-tól 1944-ig a Veszkényi Fogyasztási Szövetkezet elnöke. 1932-ben másodbíró. 1935-től az akkor alakult gazdakör elnöke. 1936-tól 1942-ig szülőhelye község bírója volt. 1930-ban, megalakulásakor belépett a Független Kisgazdapártba. Az 1930-as években részt vett a párt választási küzdelmeiben. 1937-ben beválasztották Sopron vármegye törvényhatósági bizottságába. 1938-ban bekerült a Felső-dunántúli Mezőgazdasági Kamarába. 1941 után a Magyar Parasztszövetség Sopron vármegyei elnöke. 1945. április 23-án – a megyei tisztújításon – az FKGP Sopron vármegyei szervezetének az alelnökévé választották, és megtartotta pozícióját a parasztszövetség vármegyei szervezete élén is (1945–1947). Pártja delegálta a Soproni Nemzeti Bizottságba. 1945. június 24-én Sopron vármegye képviselőjeként beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. november 4-én a Győr-Moson és Sopron vármegyei választókerületből ismét bekerült a törvényhozásba. 1946-ban nagy szerepe volt abban, hogy Veszkény vasútállomást kapott, ami fellendítette a községet. 1947. augusztus 31-én az országgyűlési választásokon pótképviselő lett, de behívására nem került sor. Visszavonult a politikai élettől, 1959-ig egyénileg gazdálkodott. 1959-ben 13 kat. holdat átadott a téesznek, s haláláig a megmaradt 8 kat. holdat művelte a rokonság segítségével.